

МАКАРЕНКО
Сергій Олександрович

Випускник
механічного факультету (1979)

Заступник голови правління
ПАТ «Українська автомобільна корпорація»

Генерал-лейтенант запасу

Народився 5 серпня 1956 р. в м. Дніпродзержинську. У 1973 р. вступив до Дніпродзержинського індустріального інституту за спеціальністю «Технологія машинобудування». У 1978 р. був обраний секретарем комсомольської організації інституту.

У той період в інституті надавали великого значення громадській і суспільно-корисній роботі як фактору виховання майбутніх керівників виробництва. Неабиякий виховний вплив мала й участь у студентських будівельних загонах. Географія роботи будзагонів охоплювала весь Радянський Союз: студенти ДІІ будували підприємства в Тюменській області, Хабаровському краї (південна частина БАМу), м. Гагаріні Смоленської області, канал Дніпро–Донбас. Окремо створювалися загони, які працювали в межах області та будували об'єкти для сільського господарства. Силами студентів інституту був побудований і в 1978 р. введений у експлуатацію перший на Дніпропетровщині студентський клуб-кафе «Полум'яні зорі».

У ДІІ ефективно працювала не тільки освітня, а й виховна система. Великий вплив на формування особистості студентів, їхніх ділових і моральних якостей мали ректор інституту, фронтовик і ветеран війни, дуже талановита та яскрава особистість В. І. Логінов, а також керівники кафедр і громадських організацій В. І. Чорний, Н. Г. Щепеліна, А. Ф. Кабаченко, В. В. Бобров, І. С. Решетняк, А. П. Огурцов, Т. П. Нехода. Особливий авторитет у студентському колі мав декан вечірнього факультету В. М. Долгов, який у роки війни служив у легендарному контррозвідальному підрозділі «Смерш» і після її закінчення займався пошуком військових злочинців на території Німеччини. Його історія заслуговує на розповідь у окремій книзі. Вплинув на подальший життєвий вибір

С. О. Макаренка й завідувач кафедри історії Р. І. Ветров, офіцер запасу органів державної безпеки.

У 1979 р. Сергій Макаренко отримав пропозицію працювати в органах державної безпеки. Рекомендацію йому надали викладачі рідного вишу — В. М. Долгов, Р. І. Ветров, Н. Г. Щепеліна. Сергій Олександрович взяв собі за мету нізащо не підвести цих людей, він усе життя рівнявся на них і дослухався до їхніх порад.

В органи держбезпеки С. О. Макаренко прийшов лейтенантом. Працював заступником начальника Управління СБ України в Дніпропетровській області, начальником Управління СБ України в Одеській області, начальником Департаменту контррозвідки СБ України. У межах співпраці зі спеціальними службами іноземних держав побував у понад 20 країнах світу. Представляв Україну на засіданнях саміту Україна–НАТО, спецкомітету ООН, брав участь в організації співпраці з іноземними партнерами щодо боротьби з тероризмом, нелегальною міграцією, нерозповсюдження зброї масового знищення, ядерних і ракетних технологій, хімічної та бактеріологічної зброї. Був учасником розробки Закону України «Про контррозвідальну діяльність» (2002). У 2004 р. С. О. Макаренко вийшов у запас у званні генерал-лейтенанта. Зараз працює заступником голови правління ПАТ «Українська автомобільна корпорація» — лідера автомобільного ринку України. Оскільки до складу Корпорації входить Запорізький автомобілебудівний завод, знання, здобуті в інституті, на цій роботі йому неабияк знадобилися. Сергій Олександрович із великою вдячністю та повагою згадує весь професорсько-викладацький колектив ДДТУ, бажаючи педагогам рідного вишу здоров'я, наснаги та мирного неба.

Засідання робочої групи з підготовки саміту Україна–НАТО, м. Ялта, 2002 р.

Студенти спеціальності «Технологія машинобудування» на лекції, 1975 р.